

σοφίας ἐβόα: *ἄφετε τὰ παιδία ἐλθεῖν πρὸς με.*» Ἦτο φωνὴ βοῶντων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εἰς ὅτα μὴ ἀκούοντων. Ἡ ἀνθρωπότης ἀνέκαθεν προσκεκολλημένη εἰς τὸ ἐγκληματικὸν καὶ παράφρον ἄρμα τῆς *παραντία ἡδονῆς*, κατὰ τὸν Θουκυδίδη, ἐπανεπαύετο εἰς τὸ ὑλόφρον ἀξίωμα *«φάγωμεν, πίωνμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν»*: ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὸν σωματικὸν καὶ ψυχικὸν τὸν θάνατον συστηματικῶς προητοιμάζον καὶ τὸν πνευματικὸν θάνατον καὶ τὴν ἐξόντωσιν καὶ τῶν νεαρῶν βλαστῶν των. Ἦδη ὅτε εἶδον ὀφθαλμοφανῶς ὅτι ἡ νεότης φέρεται ἀκάθεκτος πρὸς τὰς ἀγάλας τοῦ Μπολσεβικισμοῦ καὶ τῆς ἀναρχίας συνήλθον ἐκ τοῦ ληθάργου. Κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ! Ἀπὸ τὸ ρεῦμα τῆς κινήσεως ταύτης ἐσύρθη ἐκοῦσα ἄκουσα καὶ ἡ Ἑλλάς. Τὸ Πατριωτικὸν ἴδρυμα ἐπελήφθη τοῦ ἔργου τούτου μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ τῆς δεούσης δραστηριότητος. Ἐν συνεννοίᾳ δὲ μετὰ τοῦ Κέντρου καὶ τὸ ἐν Πάτραις Παράρτημα τοῦ Πατριωτικοῦ ἰδρύματος διωργάνωσε κατ' αὐτὰς πρόγραμμα ἑορτασμοῦ ὑπὸ τὴν ἄνω ἐπωνυμίαν. Εἶναι ἄξια παντὸς ἐπαίνου καὶ πάσης ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας μας εὐγνωμοσύνης αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ Α. Συμβούλιον τοῦ ἄνω ἰδρύματος Πατρῶν ἀξιότιμοι κυρίαί αἵτινες πρωτοστατοῦν εἰς πᾶσαν εὐγενῆ κίνησιν καὶ φιλοπρόδοτον ἐνέργειαν. Αἱ ἑορταὶ διεξήχθησαν ἐν πάσῃ τάξει καὶ ἐπιβλητικότητι, ἐν τῇ ἀπλότητι. Τὴν 26ην Δεκεμβρίου ἐτελέσθησαν δοξολογίαι ἀφ' ἑνὸς εἰς τὸν ἱερόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὅπου ὠμίλησεν ἐπικαίρως ὁ πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Γερβ. Παρασκευόπουλος Πρωτοσύγγελος τῆς Ἱερῆς Μητροπόλεως Πατρῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸν ἱερόν ναὸν Παντοκράτορος, ὅπου ὠμίλησεν ὁ αἰδ. κ. Θωμ. Παπαγιαννόπουλος. Ἀμφότεροι οἱ ἱ. ναοὶ ἦσαν ὑπερπλήρεις ἀπὸ τὰ δι' αὐτὰ διεξήχθησαν αἱ ἑορταὶ ὀρφανὰ καὶ ἐν γένει ἄπορα παιδία, ἡλικίας 4—12 ἐτῶν καὶ πλῆθος κόσμου. Τὴν ἐπιβλεψὶν τούτων καὶ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως εἰς τὸν ἱερόν ναὸν Παντοκράτορος καὶ Εὐαγγελιστρίας εἶχον ἀναλάβει πάνυ προθύμως προσφερθέντα πρὸς τοῦτο μέλη ἐκ τῶν ἐνταῦθα προσκόπων. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐγένετο ἐν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ ἡ προαγγελθεῖσα διάλεξις ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέου Παπαγεωργακοπούλου Καθηγητοῦ Θεολογίας ὅστις μὲ ἐξαιρετικὴν εὐφράδειαν καὶ μὲ τὴν διακρίνουσαν τὸν ἐκλεκτὸν τοῦτον ἐπιστήμονα

ὀξύνουσαν καὶ ἀναλυτικότητά, πάνυ διεξοδικῶς ἐξέθιξε τοὺς ὑψηλοὺς σκοποὺς τῆς ὀργανώσεως. Τὴν ἐπομέτην 27 Δεβρίου οἱ κινηματογράφοι τῆς πόλεώς μας προέβαλλον ταινίας εὐθύμους ὅπου δωρεὰν συνέρρεον τὰ ὀρφανὰ καὶ ἄπορα μικρὰ παιδία.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὁμως ὑπενθυμίζομεν εἰς τὴν εὐγενῆ ὀργάνωσιν τὸ ἱερόν καθήκον ποῦ ἔχουν νὰ διοργανώσουν εἰδικὰς ἠθικο-διδασκτικὰς κινηματογραφικὰς παραστάσεις διὰ τὴν ἐν γένει νεότητα, ἵνα τοῦτο χρησιμεύσῃ ὡς ἀπαρχὴ ἐξυψώσεως καὶ ἀνθρωπισμοῦ τοῦ ἐν κτηνώδει καὶ ποταπῇ θέσει εὐρισκομένου θεάτρου καὶ κινηματογράφου κατὰ τὴν κοινὴν ὄλων ὁμολογίαν. Εἶναι αἰσχρὸς νὰ παρακολουθοῦνται παραστάσεις τῶν οἰκῶν ἀνοχῆς αἰσχροτέρα ἀπὸ παρθενικὰ μάτια καὶ ἐν γένει ἀπὸ ἀνθρώπους σεβομένους ἑαυτοὺς.

Τέλος τὴν 28ην διενεργήθη ἔρανος εἰς τὰς ὁδοὺς ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου καὶ τὴν 29ην ἡ ἑορτὴ τοῦ Χριστουγεννιάτικου Λένδρου εἰς τὸ Δημαρχικὸν μέγαρον.

Ο ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΣ

Μία ἐκ τῶν μᾶλλον βαθύτερον χαινουσῶν πληγῶν, ἐξ ὧν δυστυχῶς οἱ λαοὶ πάσχουν καὶ αἰμάσσουν εἶναι καὶ ὁ πλήρης πύου καὶ δηλητηρίου ἀλκοολισμὸς ἥτοι ἡ ἄκρατος, ἡ ὑπέρομετρος καὶ ἀχαλίνωτος ἀπόλαυσις τῶν πνευματωδῶν καὶ δηλητηριωδῶν ποτῶν. Ἡ σπατάλη καὶ ἡ ἐκ ταύτης οἰκονομικὴ ἀνάγκη, ἡ διανοητικὴ ἀμβλύτης, ὁ ἔλεγχος τῆς συνειδήσεως, ἡ οἰκογενειακὴ ἀκαταστασία καὶ ἀποσύνθεσις, ἡ ἀπόγνωσις καὶ ὁ ἀπελπισμὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἡ διαφθορά, αἱ πλείσται κοινωνικαὶ πληγαί, ἡ φρενοβλάβεια, τὰ ἔλκη τὰ κοινωνικά, ἡ ἠθικὴ κατὰπτωσις, τὸ δηλητήριον τῶν τέκνων, ἡ αὐτοχειρία, ἡ ἠλιθιότης καὶ αὐτὴ ἡ ἀπώλεια τῆς σωματικῆς ρώμης, ἐκπηγάζουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ἐκ τῆς καταχρήσεως τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Ὁ ἀλκοολισμὸς εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἐφιάλης τοῦ Κόσμου. Ὅθεν πᾶς ὁ συμπονών διὰ τὰ ἐκ ταύτης τρομερὰ τῆς ἀνθρωπότητος δεινὰ ὀφείλει ὡς ἄλλος καλὸς Σαμαρείτης νὰ ἐπιχύσῃ ἔλαιον καὶ οἶνον ἐπὶ τῆς πληγῆς ταύτης ἵνα κατὰ τὸ δυνατόν καὶ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών του συντελέσῃ πρὸς ἐπούλωσιν τῆς τρομερὰ πυρορροούσης ταύτης κοινωνικῆς γαγγραινης. Εὐτυχῶς ἂν καὶ ἀργὰ ἐπὶ τέλους πολλὰ ἐκ τῶν πεπολιτισμένων Κρα-

των ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν ριζικά πρὸς θερα-
 πείαν τοῦ κακοῦ τούτου μέτρα. Ἀλλὰ τὸ τρο-
 μερὸν τοῦτο κακὸν δὲν ἀφίνει καὶ ἡμᾶς τοὺς
 Ἕλληνας ἀμετόχους ἢ εἰς μικρὰν κλίμακα κοι-
 νωνοὺς καὶ δι' αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποδει-
 χθοῦν τὰ τρομερὰ τούτου ἀποτελέσματα, ἵνα
 προπαρασκευασθῇ τὸ ἔδαφός μας πρὸς ριζικώ-
 τερα μέτρα καὶ παρ' ἡμῖν καὶ ἵνα ἐπὶ τοῦ πα-
 ρόντος εἰς ἕκαστος ἀτομικῶς προφυλλάσσει ἐ-
 αὐτὸν ἕως ὅτου ἡ Πολιτεία ἐπέμβῃ ἐμφανῶς
 καὶ ἐπιβλητικῶς ἢ μᾶλλον στρατοκρατικῶς
 πρὸς ἐξόντωσιν ἢ εἰς τὸ ἐλάχιστον περιο-
 σμὸν τούτου, τὸ ὁποῖον ἐπ' ἐσχάτων κτηνω-
 δῶς κυριαρχεῖ καὶ ἐπὶ τῆς λεγομένης ἀριστο-
 κρατίας καὶ δι' αὐτὴν καὶ τῶν γυναικῶν. Συνέρον-
 ται σχεδὸν παντοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου
 εἰς εἰδικὰ πρὸς τοῦτο συνέδρια, ἰδρύνουν συλ-
 λόγους ἐγκρατείας, ἄσυλα πινόντων, καὶ προ-
 βαίνουν εἰς ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας καὶ σκέψεις,
 καὶ ἰδίως ἐν Ἀμερικῇ, Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ
 Γερμανίᾳ. Ἀλλὰ τὰ συνέδρια ταῦτα ὅσον καὶ
 ἂν ἦναι καλὰ καὶ θεάρεστα αὐτὰ καθ' ἑαυτά,
 δὲν δύνανται νὰ θεραπεύσουν τὸ κακόν. Τοῦτο
 μόνον συντελοῦν νὰ πληθύνῃται ἡ γνῶσις καὶ
 οὕτω νὰ διανοίγηται ἡ ὁδὸς πρὸς νομοθετικὰ
 μέτρα, ἵνα τὴν καρδιοφθόρον, ψυχοφθόρον
 καὶ σωματοφθόρον νόσον τῆς πολυποσίας, τὴν
 τρομερὰν ταύτην μάστιγα καὶ τὸ ἀπαίσιον
 τοῦτο δηλητήριον, τὸ τόσον ἀπαισίως δηλητη-
 ριάζον τὴν ἀνθρωπότητα, προλάβουν ἐκ προ-
 φανοῦς ὀλέθρου. Ἡ σοβαρότης τοῦ ζητήματος
 εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ διεγείρῃ τὴν φρίκην.
 Ἡ κατανάλωσις καὶ ἡ κατάχρησις εἶναι σήμε-
 ρον τοιαύτη ὥστε πᾶς πονῶν διὰ τὸ μέλλον
 τῆς φυλῆς πρέπει νὰ ρηγνύῃ φωνὴν πόνου
 καὶ νὰ παραινῇ καὶ νὰ προτρέπῃ πρὸς προφύ-
 λαξιν. Ἐκατοντάδες χιλιάδων θνήσκουν κατ'
 ἔτος ἐκ τρομώδους παραληρημάτος, ὅπερ εἶναι
 καρπὸς τῆς πολυποσίας. Εἶναι νὰ μὴ προκαλῇ
 φρίκην καὶ ἴλιγγον τὸ τοιοῦτον; Ἡ λέξις Ἀλ-
 κοόλ, ἔλκει ἐξ Ἀραβικῆς γλώσσης τὴν καταγω-
 γὴν καὶ μόλις ἀπὸ τοῦ 16ου μ. χ. αἰῶνος εἶναι
 ἐν χρήσει ἐν Εὐρώπῃ ἢ λέξις αὕτη. Τὸ οἰνό-
 πνευμα ὑπὸ τὴν αὐτὴν ποιότητα ἀλλὰ μὲ διά-
 φορον ἀναλογίαν εὐρίσκεται μέσα εἰς ὅλα τὰ
 οἰνοπνευματώδη ποτά, εἴτε διὰ ζυμώσεως εἴτε
 δι' ἀποστάξεως γίνονται ταῦτα. Τὸ οἰνόπνευ-
 μα κατὰ τὴν χημείαν συνίσταται ἐξ ἀνθρακος,
 ὕδρογόνου καὶ ὀξυγόνου (C₂ H₆ O). Κατ'
 ἀκριβεῖς χημικοὺς ὑπολογισμοὺ ἢ ῥώμη περιέ-

χει 60 ο)ο, τὸ κονιάκ 55 ο)ο, τὸ ἀμίνθιον
 80 ο)ο, ὁ ζῦθος 8 ο)ο, ὁ οἶνος 15 ο)ο κ.λ.π. Αἱ
 ἐρημώσεις καὶ αἱ καταστροφαὶ ὡς ἐπήνεγκεν
 ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ἐν γένει ὄργανισμοῦ ἢ κα-
 τάχρησις τῶν ποτῶν εἶναι ἀφαντάστως φρι-
 κώδεις. Εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι τὸ
 οἰνόπνευμα εἶναι δηλητήριον ὡς καὶ ὅλα τὰ
 ναρκωτικὰ ἢτοι τὸ ὄπιον, τὸ χασίς, ἡ μορφίνη,
 ἡ κοκαΐνη, κλπ. Ἐνέσεις γενόμεναι εἰς τὸν στό-
 μαχον ζῶων ἐξ οἰνοπνεύματος δεικνύουν πασι-
 φανῶς τὴν δηλητηριώδη τούτου ἐπίδρασιν. Ἡ
 χρῆσις τοιούτων ποτῶν ὀδηγεῖ πολλάκις ἀσφα-
 λῶς τὸν ἀνθρώπον εἰς τὸν ἐξ ἀσφυξίας ὑπεραι-
 μικὸν θάνατον. Εἰς τὰ πτώματα τῶν κατὰ τοι-
 οῦτον τρόπον θανόντων εὐρίσκονται ἐκχύσεις
 αἵματος εἰς τὸν ἐγκέφαλον, τὴν καρδίαν καὶ
 τοὺς πνεύμονας. Εἰς μικρὰ παιδιὰ ὀλίγα μόνον
 κοχλιάρια τοιούτων ποτῶν ἀρκοῦν ἵνα ἐπιφέ-
 ρουν τὸν θάνατον. Ἡ στατιστικὴ ἀποδεικνύει
 ὅτι πλεῖσται μέγαιραι κακοῦργοι μητέρες ἐδη-
 λητήριασαν τὰ τέκνα των δι' οἰνοπνεύματος.
 Ἡ διατάραξις τοῦ οἰκονομικοῦ βίου, ἡ ἀπο-
 σύνθεσις τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας, ἡ ἀπο-
 πνευματικὸς καὶ ἠθικοῦ βίου καὶ τέλος ἡ
 ἀπονέκρωσις τοῦ σωματικοῦ βίου εἶναι τὰ ἄ-
 μεσα τῆς πολυποσίας ἀποτελέσματα. Εἰς πάσας
 ἀτυχῶς τὰς χώρας ἔχει εἰσδύσει μέχρι μυελοῦ
 ὀστέων ἢ τρομερὰ αὕτη κοινωνικὴ γάγγραινα.
 Ἡ πτωχεία, τὸ ἔγκλημα, ἡ ἀσθένεια, ἡ παρα-
 φροσύνη, ἡ αὐτοχειρία καὶ ὁ ἐκφυλισμὸς εἶναι
 τὸ ἀπώτερον ἀποτέλεσμα τῆς οἰνοπνευματοπο-
 σίας. Ὁ μέγας Ἄγγλος σοφὸς Σαίξπηρ ὀνομά-
 ζει τὸν ἥρωα τῆς πολυποσίας, τὸν ἀναισθητῶς
 ἀφωσιωμένον εἰς τὸν πότον, **σκάφην κτηνωδί-
 ας, ἐξωδηκτότα ἀσκὸν ὡς ὕδρωπα, καὶ σάκ-
 κον παραγεμισμένον ἀπὸ ἐντόσθια.** Καὶ
 πράγματι ἡ ἐκ τῆς οἰνοπνευματοποσίας ἀλλοί-
 ωσις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ δι-
 καιώσῃ τὸν μέγαν ποιητὴν. Δὲν ὑπάρχει σχε-
 δὸν οὐδὲν ὄργανον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ὁποῖον
 νὰ μὴ ὑφίσταται ἀλλοίωσιν ἐκ τοῦ οἰνοπνεύ-
 ματος! Ἀκριβῶς δὲ τὸ σύνολον τῶν ἀλλοιώσε-
 ων τούτων ἀποτελεῖ τὸν ἀλκοολισμόν, οὗ τινος
 τὸν τύπον βλέπομεν ἀποτετυπωμένον βαθύτα-
 τα ἐπὶ μυριάδων ἀνθρώπων ὄλων τῶν λαῶν.
 Ἡ ζῶη τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ αἷμά του. Ἀλλὰ
 τὸ πολύτιμον τοῦτο ὑγρὸν φθειρεται καὶ ἀπο-
 στερεῖται τῆς ζωοποιῦ δυνάμεως καὶ ἰκανό-
 τητος ἢν κέκτηται ἐπὶ τῆς θρέψεως καὶ ἀπα-
 σῶν τῶν λειτουργιῶν τοῦ ἀνθρωπίνου ὄργανι-

σμοῦ ὑπὸ τὴν διηνεκῆ καὶ χρονίαν τοῦ οἴνο-
πνεύματος ἐπιρροήν. Τὸ αἷμα τοῦ ἀλκοολικοῦ
εἶναι ὑδαρὲς καὶ ἔχει ἐλαχίστας στερεὰς συστα-
τικὰς οὐσίας, ἕνεκα τῆς ἐλλιποῦς ἐκδοχῆς ὀξυ-
γόνου καὶ ἐλλιποῦς ἀποχωρίσεως τοῦ ἀνθρα-
κικοῦ ὀξέος ὡς ἐπιφέρει τὸ οἴνοπνευμα τὸ αἷμα
καθίσταται ἀμαυρὸν καὶ περιέχει μεγάλην πο-
σότητα λίπους τὸ ὁποῖον συσσωρεύεται εἰς διά-
φορα μέρη τοῦ σώματος καὶ προκαλεῖ παραλ-
λαγὰς διαφόρους. Ὁμοίως καὶ τὰ πεπτικά ὄρ-
γανα ἐξασθενοῦν καὶ παρουσιάζονται κατάρ-
ροι καὶ ἔλκη εἰς τὸν στόμαχον. Τὰ ἔλκη τοῦ
στομάχου ἄτινα προκαλοῦν ἐπικιδύνους αἰμορ-
ραγίας σπουδαιότατον αἷτιον ἔχουν τὴν πολυ-
ποσίαν. Ἀποτελέσματα τοῦ τοιούτου στομα-
χικοῦ κατάρρου εἶναι ἡ ἀνάπτυξις ὀξέων, ὁ ἔ-
ρεθισμὸς πρὸς ἔμετον καὶ ἡ ἔλλειψις ὀρεξέως
ἣτις ἀναγκάζει μάρτην τὸν πότην ν' ἀναζητῆ
ὀρεκτικά! Εἰς τὸ ὑστατον δὲ τῆς πολυποσίας
στάδιον ἡ λιπώδης οὐσία ἐξαφανίζεται καὶ τέ-
λος ἔρχεται ὁ μαρasmus καὶ ὁ θάνατος. Ἀλ-
λοιώσεις τοῦ ἥπατος, παθήσεις τῶν νεφρῶν,
υπερλίπωση τῆς καρδίας καὶ ἐξασθένεισι τῶν
ἀρτηριῶν εἶναι συχνὰ ἐπακόλουθα τῆς πολυ-
ποσίας καὶ τέλος ἐπιφέρει καὶ τὴν πνευμονι-
κὴν φθίσιν. Κατ' ἐξοχὴν ὅμως βαρῶς πάσχει
τὸ νευρικὸν τοῦ οἴνοφλυγος σύστημα. Εἰς τὸν
ἐγκέφαλον συσσωρεύεται μεγάλη ποσότης αἵ-
ματος, τὸ ὁποῖον προκαλεῖ κεφαλαγίαν, βόμ-
βον τῶν ὠτων, θάμβος τῶν ὀφθαλμῶν, ψευ-
δαισιθήσεις, μυρμηγκίασιν τῶν ἄκρων, καὶ τέ-
λος παράλυσιν. Ἐπίσης οἱ οἴνοφλυγες παθαί-
νουν ἀποπληξίαν ἐξ αἰμορραγίας τοῦ ἐγκεφά-
λου. Ἐπίσης προκαλεῖ καὶ τὴν ἐπιληψίαν πολ-
λάκις, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ τρομερὰ μάλιστα τῆς
σημερινῆς νευρασθενοῦς ἀνθρωπότητος. Ἐπί-
σης οἱ ὀφθαλμολόγοι ἀνεῦρον νέαν πάθησιν
τῶν ὀφθαλμῶν ἣν ἀποκαλοῦν **ἀλκοολικὴν** ἀμ-
βλυωπίαν, ὡς ἔχουσιν αἰτίαν τὴν πολυποσίαν.

Ἴδου λοιπὸν πῶς ἐφαρμόζεται τὸ Γραφικὸν
ὅτι ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, δοῦλος ἐστὶ τῆς ἁ-
μαρτίας καὶ ὅτι τὰ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θά-
νατος. Ἐπὶ τοῦ ἀλκοολισμοῦ ἰσχύει τὸ πολλα-
πλῶς λεγόμενον **ἁμαρτία γονέων** παιδεύουσι
τέκνα· δηλ. ἡ κληρονομικότης! Αἱ φυλακαί, τὰ
φρονιμεῖα, τὰ κάτεργα, τὰ εὐαγῆ τῶν ἐπιλη-
πτικῶν καὶ ἠλιθίων ἰδρύματα ἀποδεικνύουν ἡ-
λίον φαινότερον τοῦτο καὶ τὸ πόσον τρομερὰ
ἐκδηλώνονται τὰ ἀποτελέσματα τῆς πολυπο-
σίας τῶν γονέων ἐπὶ τὰ τέκνα. (ἀκολουθεῖ).

ΣΤΗΛΗ ΔΙΗΓΗΜΑΤΩΝ
ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΒΟΛΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

«Ὁλοι, εἶπεν, οἱ κριοὶ εἶνε καλοὶ, ἀλλ' ἐκεῖνος, ὁ
ὄποιος ἔχει τὰ κέρατα κυκλοειδῆ, δὲν ἔχει ἐκτιμη-
σὸν τὸν διατηρῶ ὡς τὴν κέρην τῶν ὀφθαλμῶν μου».

Οἱ κριοὶ καὶ αἱ προβατῖναι ἔφευγον ἀπὸ τοὺς ἐπι-
σκέπτας, οἱ ὅποιοι ὡς ἐκ τούτου δὲν ἠδύναντο νὰ πε-
ριεργασθῶσι τὸ ἔχον ἀξίαν ζῶον. Καθ' ἣν στιγμὴν ἐ-
πρόκειτο νὰ σταματήσῃ ὁ κρὶς ἐκεῖνος, ὁ ἐργατῆς
τοῦ σατανᾶ ἀπροόπτως ἐκφοβίσει ἔλθον τὸ πολμίον.
Ἐντεθθεν ἐπηκολούθησε σύγχυσις μεγάλη καὶ δὲν ἠ-
δυνήθησαν ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ συμβάντος νὰ ἴδωσιν
ὅπως πρέπει τὸ πολύτιμον ζῶον. Ὁ κύριος ὅμως ἀν-
τετάχθη εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦτον, εἰπὼν, «Ἄλῆδ, ἀ-
γαπητέ μοι φίλε, λάβε τὸν κόπον τοῦ νὰ συλλάβῃς
μετὰ πραότητος τὸν πρόκριτόν μου κρὶν ἀπὸ τὰ κυ-
κλοειδῆ του κέρατα, καὶ νὰ τὸν κρατῆς.»

Μόλις αὐτὸς ἐπρόφερε τοὺς λόγους τούτους, ὁ Ἄ-
λῆδ, ὀρμήσας ὡς λέων ἐν τῇ μέσῃ τοῦ ποιμνίου, συ-
νέλαβε τὸν ἀξιόλογον κρὶν ἐκ τῶν νῶτων. Ἀρπάσας
ἔπειτα αὐτὸν μετὰ τὴν μίαν του χεῖρα τὸ δέρμα καὶ με-
τὰ τὴν ἄλλην του τὸν δεξιὸν πόδα, τὸν ἀνύψωσε δι' αὐ-
τοῦ τοῦ τρόπου, καὶ, ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ κυρίου του,
τῇ ἐστέρησε σκαιῶς τὸν ἕνα πόδα, ὅστις ἔτριξεν ἕ-
νεκα τούτου ὁ Ἄλῆδ τῇ εἰγε σπάσει τὸν πόδα ἀνω-
θεν τοῦ γόνατος. Ὁ κρὶς ἤρχισε νὰ βελάξῃ, καὶ ἔ-
πεσεν ἐπὶ τῶν ἐμπροσθίων κνημῶν. Ὁ Ἄλῆδ τῇ ἐ-
κράτει τὸν δεξιὸν πόδα, ἐνῶ ὁ ἀριστερὸς ἐκρέματο
αἰωρούμενος ὡς λωρίδα μάλιστα.

Οἱ ἐπισκέπται, οἱ ὑπηρέται, οἱ πάντες ἐξέβαλον ἐν
«Ἄχ». Ὁ δὲ διάβολος, βλέπων πῶς ὁ Ἄλῆδ ὠδήγη-
σε τὴν ὑπόθεσιν, ἔχαιρεν ἐκ τούτου. Ὁ κύριος ἐσκο-
τείνισεν ὡς ἡ νύξ· συνέλαβε διὰ τῶν χειρῶν τὴν κε-
φαλὴν του, καὶ δὲν ἐπρόφερε λέξιν. Οἱ ἐπισκέπται
καὶ οἱ ὑπηρέται ἐσιώπων.

Ἐπεριμένετο ἐκεῖνος, τὸ ὁποῖον θὰ συνέβαιναν.

Ὁ κύριος ἐξηκολούθει νὰ σιωπᾷ. Ἐπειτα τινα-
χθεὶς, ὡς νὰ ἤθελε νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ κάποιον δε-
σμῶν, ἀνύψωσε τὴν κεφαλὴν, καὶ παρετήρησε τὸν
οὐρανόν.

Ἄλλὰ δὲν τὸν παρετήρησεν ἐπὶ πολὺ. Αἱ ρυτίδες
τοῦ προσώπου του ἐξηφανίσθησαν, ἐγέλασε, καὶ, ρί-
ψας τὸ βλέμμα του ἐπὶ τοῦ Ἄλῆδ, τὸν παρετήρησε,
τῇ εἶπε μετὰ μειδιάματος:

Ὁ! Ἄλῆδ! Ἄλῆδ! ὁ κύριός σου σὲ ἐδίδαξε νὰ με
κάμῃς νὰ ὀργισθῶ. Ἄλλ' ὁ ἰδικός μου κύριος εἶνε
πλέον ἰσχυρότερος τοῦ ἰδικοῦ σου, καὶ σὺ δὲν κα-
τάρθωσες νὰ με παροργίσῃς· ἐγὼ ἐν τούτοις θὰ σοὶ
παραδώσω ὀργισμένον τὸν κύριόν σου. Ἐφοβήθης δι-
ἐγὼ θὰ σὲ τιμωρῶσω, καὶ ἤθελες νὰ εἶσαι ἐλευθερὸς,
Ἄλῆδ. Μάθε λοιπὸν, ὅτι δὲν θὰ τιμωρηθῆς, καὶ, ἐ-
πειδὴ ἤθελες νὰ εἶσαι ἐλεύθερος, ἐγὼ σοὶ δίδω τὴν
ποθητὴν ταύτην ἐλευθερίαν, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἀν-
θρώπων, τοὺς ὅπολους φιλοξενῶ. Πήγαινε ὅπου θέλεις,
καὶ λάβε καὶ τὰ φορέματα τῆς ἑορτῆς.

Καὶ ὁ ἀγαθὸς κύριος εἰσήλθεν εἰς τὴν οἰκίαν μετὰ
τῶν ξένων του, ἐνῶ ὁ διάβολος, τρίξων τοὺς δόντας